

24

1973.36.4

ACADEMIAE LUDOVICIANAE RECTOR

ET

ORDINIS IVRIDICI DECANVS

CHRISTIANVS HARTMANNVS
SAMVEL GATZERT D.

CANDIDATORVM DIGNISSIMORVM

VIRI

GENEROSSISSIMI ET ILLVSTR^S

FRIDERICI JOSEPHI NOBILIS DE SCHMITZ

EMIN. ELECT. MOG. A CONSIL. REGIM. ET IUDICI AVLIC
PRAESENTATI CAMERAE IMPERIALIS ASSESSORIS

NEC NON

VIRI PRAENOBILISSIMI

GEORGII IGNATII MANSVETI RÜDING

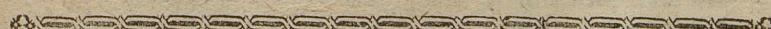
IUDICII IMP. CAMERALIS SECRETARII

SOLLEMNIA IN AVGVRALIA

PRO MORE INDICATVRVS

DE

RESTITUTIONIS IN INTEGRVM
EFFECTV NONVNQVAM DECLARATORIO
IN SVPREMIS IMPERII IVDICIIS

G I S S A E.

LYKALIE

§. I.

QVATENVS DECLARATIONI SENTENTIAE IN RESTI-
TVTORIO LOCVS SIT.

In declaranda sententia omnem operam omnemque
industriam in eo in primis collocare oportere iudicem,
ne limites interpretationis excedens ad cor-
rectionem prolabatur & vel addat aliquid obliga-
tioni partis reae vel detrahatur iuri quaesito eius, qui
vicit, constans & perpetua est iuris regula. Nec enim
recte dixeris declarare aut explicare iudicem, qui aliud
plane & diuersum ab antea dictis & scriptis pronunciat,
quum haec tantummodo interpretari debeat, sententiam
autem in effectu vllatenus immutare, latumue vnguem ab
ea in substantialibus recedere, plane prohibetur. Haec qui-
dem doctrina in eo potissimum casu ante oculos habenda
est, vbi in Restitutorio declaratio sententiae officio iudicis

a 2

per-

ZYKALIE

peragi debet, prouti nonnumquam fieri consuevit in supremis Imp. tribunalibus (1). Primo enim omnium intelligenda hic est sententia, quae in rem iudicatam transiit, cuius autoritatem ne quidem sub obtentu nouorum instrumentorum tollere vel rescindere permittunt iura ciuilia (2); deinde declarationis facienda ratio non ex ambiguitate aut obscuritate verborum sententiae, veluti alias ex communi rei natura assolet, sed potius inde repetenda erit, quod nimis generatim nec satis forsan determinatae fuerit concepta in circumstantiis, neque vero de hoc defectu ante constiterit, quam post Restitutionem quae sitam (3). Causa ita habet. Restitu-

(1) Fieri posse ad petitam Restitutionem in integrum, hac reiecta, Sententiae declarationem, auctores sunt b. de LVDOLF in *Olsoru. For. Suppl. O. 333.* & b. L. B. de CRAMER in *System. Proc. Imp. Sect. IV. Tit. II. §. 1498.* In generis quidem declarationi ex officio, alius remedii reiecti loco, datae locum facit ill. PÜTTERVS in *Conspectu rei iudic. imp. p. 131. a)* & *p. 305. a)* nec non in *Epit. Proc. Imp. §. 432.* At equidem potius censuerim, quum noua argumenta proposita declarationi, de qua loquimur, ansam demum praebuisse putanda sint, in aliis autem remedii nouorum non habetur ratio; effectum declaratorium soli Restitutioni merito tantum attribui debere.

(2) *L. 35. D. de re iudicat. L. 4. C. eod.*

(3) Incertitudinis esse speciem, quae procedat a generalitate aut verborum aut obligationis, declaratione deinde auferendam, haud

tutione in integrum coram summis Imperii iudiciis
vsiuro nouis argumentis opus esse, aut certe antiquorum
cum iisdem coniunctione, notum est quam quod
notissimum. Iam licet in casu aliquo speciali, noua haec
argumenta non ita quidem fortia esse queant & ad rem
facientia, vt quoad ipsam iudicati essentiam restitutioni
locus concilietur, vtque eorum pondere obligatio iam
tolli valeat & rescindi, quam solidis superstructa argu-
mentis reo iniunxit sententia: potest tamen eiusmodi
simil exinde apparere facies rei, vt persuasissimum fiat
iudici, se certissime moderaturum fuisse sententiae am-
bitum, si rationem causae, nunc demum cognitam, tunc
temporis iam sciisset: potest in presentiarum ex nouiter
adlatis causae fundamentis, illaeso licet iure ipso partis ad-
uersae manente, tamen in reliquis detegere se aliqua sen-
tentiae generatim latae duries, quam argumenta manife-
stissima & citra limitem eam intelligi aut ad effectum deduci
prohibentia temperare exposunt. Potest ex libel-
lo restitutionis ante oculos demum poni defectus aliquis
eorum, quae aut ad consequentiam iam statutorum aut

a 3 ad

haud est ambiguum. Vid. P. SCHVLTZ in Diss. de Omisis in
Sententia c. III. n. 164. 182. sqq. GE. WENER de Sententia
Concl. 19. 3). Generalis sententia quoad verba non est dubia,
sed clarum continet sensum, modo petitionem principii non infere-
rat. Ergo quoad punctum: an? transit in rem iudicatam, licet
quoad punctum: quantum? non transeat, sed ulteriori specifica-
tione & deductione opus habeat, sunt verba I. I. SCHOEPFERI
de declarat. sentent. dubiae c. 2. n. 15.

ZYXALIE

ad securitatem indemnitatemue parti questae iure perfecto debitam pertinent, & quae, ad vltioris litis ambages praescindendas nouique processus incommoda evitanda, supplementi ope iam denique adiicere consultum est (4). In eiusmodi causis Praxis hanc seruat regulam, vt Restitutio petita non concedatur quidem, quia argumenta adlata iudicati ipsius rescissioni, saltim in vniuersum, imparia esse pro certo ponendum; sed tamen sententia praecedens, mente eius quasi alia substituta, per declarationis officio datae auxilium, modum accipiat & iustum aliquod temperamentum (5). Restissime vero, vt videtur. Addere enim ad cohendas lites, quae cum iure quaelito victoris plane non pugnant, e contrario autem parti victae iure perfecto debentur; supplere ac determinare ea, quae luculenter

de-

(4) PAVLVS respondit, rescindere quidem sententiam suam praecedentem Praetorem non posse: reliqua autem, quae ad consequentiam quidem statutorum pertinent, priori tamen sententiae defunt, circa condemnandum reum vel absoluendum, debere supplere. L 42. de re iudic. Quod enim statim subiicitur, scilicet eodem die, ad eam causam pertinere non videtur, vbi demum ex vsu remedii contra sententiam, supplementi patefit necessitas. Vid. SODE de Mutatione sententiae th. 16.

(5) Huc itaque vere non pertinet casus sententiae declaratoriae in foro communis saepe obuius, vbi sententia prior, remedio interposito reiecto, in genere quidem confirmatur: sed additur declaratio reformatoria, jedoch mit dieser Erklarung &c. Et declarationis enim significatus hic aliis est & sententia intelligitur remedio suspensa.

desunt aut ex ipsa vincentis commemoratione aliter definienda sunt: non est mutare aut retractare sententiam. Egregie hanc in rem b. l. b. de CRAMER (6), causa finalis sententiae, inquit, consideranda est. Vna vero eademque utrobique occurrit. Hanc vero quamdiu seruat iudex, ius parti quaeſtitum, ceu effectum illius, ſartum te-ctumque seruat. --- Aequa minus retrahit Iudex senten- tiam, qui per aliam remouet, quod effectui illius obſtat, ac is, qui decidit, quod ſupereſt, nimirum ſi quid dubii reſtet. Nec obſtat, reiecti remedii vires eſſe poſſe nullas. Dum enim reſtitutioni in integrum effectum quandoque declaratorium attribuo, non ita intelligendus ſum, ac ſi recta via & qua talis eam producat, ſed ut eidem per obliquum tantummodo anſam det atque occaſionem. Rarifimi interim ſunt eiuſmodi caſus, tum quod con- demnati querelae adeo iuſtæ eſſe debeat, ut aduersa- riuſ, in quo efficaciter contradicere queat, prorsuſ non habeat, tum quod iura victoriſ facillimo tamen ſemper periculo maneant expoſita. Binis rem exemplis in praefens illuſtrabo, quorum alterum Iudicij Imperii Au- lici, alterum Camerae Imperialis Praxin coomonſtrat.

§. II.

PRAXIS IUDICII IMPERII AVLICI.

Quum aliud non ſuppetat, feligam exemplum e cauſis,

(6) in Obſeru. Iur. Vn. T. I. O. 15, vbi pro more ſuo, id eſt ſolide, deducit, iudicem ſententiam non mutare, qui mo- dum eandem ad effectum deducendi per aliam mutat.

ZYXALIE

causis, quibus ipse in Consilio Imperii Aulico patrociniū praestiti.

Praeter alia, de solutione debiti hypotheca feudali muniti lis etiam erat inter S. R. I. Nobiles immediatos de R. successores feudales, & de B. heredes allodiales defuncti vasalli de R., cui interuenerat creditrix, Fundatio Auffessiana B. Cum Senatus Imperii Aulicus firmiter foveat sententiam, agnatos feudi successores ob consensum in hypothecam praestitum non teneri, nisi excusso allodio; non poterat non d. 26. Maii 1758. decerni sententia contra allodii heredes. Erat autem eiusmodi:

Daß die Imperatratische Geschwister von B., als Eigens Erben des H. G. von R., das von demselben bey der Auffessischen milden Stiftung im J. 1742. erborgte Capital a 24000. fl. Frkl. in denen verschriftenen Friſten nebst denen verfallenen und ferner faelligen Zinſen, Einwendens ohngehindert, vorzüglich zubezahlen schuldig ſeyen. Jedoch der ab Impertratis ratione meliorationum in feudo factarum bereits eingeführten Klage ohnbeschadet.

Ast Fratres de B. in Restitutionis in integrum remedio refugium quaerentes, sole postea clarius probabant, praeter utensilia quaedam nullius fare pretii & modicam argenti summam, in funus defuncti aliorumque debitorum priuilegiariorum solutionem iam erogatam, se plane nihil bonorum accepisse, totam e contrario allodii he-

hereditatem contra ius fasque sibi negari & adhuc detinendi ab ipsis aduersariis, quos etiam hoc nomine peculari actione ibidem conuenerant. Contra paratissimae solutionis iniunctae obligationem ipsam, iuri quippe conformiter decretam, haud poterant restitui: durissimum erat interea, soluere debere, antequam bona ipsa feudo prius excutienda possederis. Quo minus praeterea inuentarium rite confidere liquisset, soli etiam impediuerant aduersarii. Fines igitur obligationis generatim impositae regere modumque ei pro singulari causae qualitate ex aequo pone-re, ad supplementum sententiae prioris ita necessario pertinere ratus, ut ne quidem opus fuisset remedio, Senatus iustissimus hanc reiectis restitutionis precibus declarationem d. 23. Dec. 1765. pietate officii commotus substituit (*):

Nachdem per Sententiam de 26ten May 1758. wie weit Beklagte von B. als Eigens Erben vor das Auf-
seßische Stiftungs Capital vorzüglich zu haften der-
mahlen schuldig seyn, noch nicht entschieden worden,
und sie die von ihnen neuerlich sub lit. I. beygebrach-
te von ihrem Verwalter bereits beschworne Specifica-
tion des nach Ableben des Erblassers zu ihren Haen-
den gediehenen allodial Vermoegens, wie auch den über
deßen Betrag, sub lit. H. formirten calculum, mit einem

b koerper-

(*) Addenda sunt haec iis, quea de casu nostro iam commemo-
rauit Generosiss. & amicissimus KOBVS de KOPPENFELS in per-
egregia Commentat. de Pecunia mutuatitia euro collocanda c. VI.
§. 85. p. 158.

ZYXALIE

koerperlichen Eyde zu bestaercken erboethig, auch dazu miteintretenden besondern Umstaenden nach billig zu zulaessen; Als wird zwar die von ihnen überflüssig gebetene restitutio in integrum vor unstatthaft und erklaeret: Daß sie der intervenientischen von Aufseßischen milden Stiftung die Zahlung vor jetzo weiter nicht zu leisten schuldig und gehalten, als in so fern das zu ihren Haenden gekommene allodial Vermoegen nach geleisteten vorgedachten Eyde zureichend, und Imperatii von B. daß bereits ein und anders rechtlicher Gebühr nach anderwaerts hinverwendet worden, in continenti zu erweisen nicht vermoegend. Wie dann denen selben sowohl zu Leistung sothanen allhier in Person oder per procuratorem abzulegenden Eydes, daß sie nemlich ein mehreres, als in der Specification sub Lit. I. enthalten, von der R. --- schen allodial Verlassen-schaft zu ihren Haenden nicht bekommen und deren Betrag sich über die in Lit. H. angegebene Summa nicht erstrecke, als auch zur Original Production derer über die allschon praefirte allodial Schulden Zahlungen, und bestrittene Leichenkosten in Handen habenden Quittungen und Belege hiermit terminus duorum mensium sub Comminatione realis Executionis anbe-raumt wird.

Visum igitur est, Restitutionem ex superfluo fuisse interpositam & solutionis iniunctae moderandae causa simul terminum iurandi & apoccharum proferendarum super soluta iam debita praefigere ac de caetero restitutio-

nis

nis libellum non nisi ad solam, quam vocant, *notitiam tam cum parte aduersa quam interueniente creditrice communicare libuit.*

§. III.

PRAXIS CAMERAE IMPERIALIS.

Exemplum Praxeos Camerae Imperii, vnicum quidem, quod e tanta scriptorum iuris Cameralis cohorte inter Ludolfianas Obseruationes (*) reperire licuit, sequentis est argumenti.

Actum fuerat ab heredibus filiae Ganerbicae contra Aediles & Ganerbios Stadenses ad restituendam sortem pretii Ganerbici 2514. florenorum, & Mandatum de soluendo S. C. a. 1698. decretum. Excipiebat hoc ad d. 18. Mart. 1701. Paritoria plena, quam dicunt, verbis generalibus concepta & hac solum reconuentonis reseruatione munita: die wegen einiger Burg Laender gemachte Gegen-Praetension gehoeriger Orthen ein und auszuführen. Sequebatur deinde ad d. 17. Jul. 1702. Paritoria inhaesiua. In restitutionis postea electo iudicio nunc demum proferebant rei actorum litteras reuersales, quibus hi, illos immunes reddere a damno, bona Ganerbica redintegrare & debita suspicere, sollemniter erant polliciti ipsique actores declarabant, se tantum agere contra Ganerbios de Loew. Quo facto Camerae iudicium ad d. 20. Ian. 1736. repulsa Restitutione in integrum confirmauit Paritoriam

Demnaechst ist des -- Gesuchs pro Restitutione in integrum
b 2

(*) in cit. *Obseru. For. Suppl. O. 333.*

ZYXALIE

tegrum auch weiter bescheineten Einwendens ungehindert, --- glaubliche Anzeige zuthun, daß dem --- Mandato auch darauf gefolgten Paritorius und zwar, gestalten Sachen nach, allein durch die, von denen Adelichen Geschlechtern der Ganerbschaft zu Stade, der malen nur noch übrige von Loewen, gekorsamlich gelebet sey

declaratione moderaminis specialiori hac adiecta

Jedoch bleiben Klaegere in Gefolg des ehedem ausgestellten Reverses sub (52) verbunden, wofern jemand wegen des in dieser Sache eingeklagten, und ihnen auszuzahlenden Kauf-Geldes einigen Spruch oder Forderung an Beklagte thun würde, dieselbe de iure & facto zu defendiren, zu vertreten und gaenzlich Schadloß zu halten. Da auch Beklagte, daß sie den in ermelditem Revers versprochenen nothwendigen Beweß thun, zu Wiederherbeybringung des Stockheimer Burg Gelaendes denen Klaegern oder ihren Vor-Eltern verhaftet, bescheinigen, oder solches noch inskünftige, zumal bey der immittelst verflossenen so langen Zeit, hinlaenglich thun würden, folle alsdann, wegen Befolzung des Reverses in Wiederherbeybringung solcher Burg Gelaende, fernere Rechtliche Erkenntniß erfolgen; auch bleibet Beklagten, wenn sie einige Stockheimische Schulden nach Inhalt oftgedachten Reverses erweislich machen koennten, solches gegen die Klaegere annoch auszuführen vorbehalten: jedoch

jedoch dieses alles vorangerechter ihnen aufgelegter Partition unabbrückig.

Subiungit **LVDOLFVS**, quia in Instantia Restitutio-
nis argumenta fuerint prolata Paritoriam illam impeditu-
ra, si in tempore allegata fuissent, visum fuisse Senatui,
in super habita petitione Restitutionis in integrum, mode-
rando sententiam priorem Paritoriam, liti imponere finem
idque satius fore, quam ut, admissa ob aliquas saltem cau-
sus fundatas Restitutione in integrum, novo Processu an-
daretur. Iustissime sine dubio. Quum enim ex litteris
actorum reuersalibus ius agendi reo luculenter compete-
ret, nisi iudex animum aduertisset ad illud, declarando
magis specialiter reconventionis iura, generatim nimis
antea seruata, singulis vicibus peculiari processu opus ne-
que finis fuisset dubitandi regulam, videri iudicem repu-
lisse petitionem, super qua non pronunciauerit.

Sed pluribus haec in praefens illustrare & chartae
non patitur & temporis angustia. Fert enim muneris
ratio, vt duorum dignissimorum Candidatorum sollemnia
inauguralia publice iam significem.

Alter est

VIR GENEROSISSIMVS ET ILLVSTRIS
FRIDERICVS IOSEPHVS DE SCHMITZ
EMINENTISS. ELECTOR. MOGVNT. A CONSIL. REGIMIN. ET IUDICI
AVLICI, EX PATRE CIRCVLI RHENANI SUPERIORIS CAMERAE
IMPERIALIS PRAESENTATVS ASSESSOR.

de vitae suae laudatissime actae his apud nos verbis vsus:

Filius Assessoris Camerae Imperialis IOH. CHRISTO-

b 3

PHO-

ZYKALIE

PHORI de SCHMITZ, die 28. Octobris 1732. Hildesiae
 Saxoniae inferioris natus, prima Elementa Iuris Civilis
 & Canonici posui praecedente Dno Consiliario aulico &
 Procuratore Camerae Imperialis BISSING & Aduocate
 nunc Professore Heidelbergense Dno KIRSCHBAVM,
 dein studium Digestorum, Iuris Publici, Naturae, Historiae
 Imperii & uniuersalis Moguntiae per duos annos con-
 tinuai apud Dnos Professores NEVREUTER & DÜRR,
 usque dum Gottingae per unum & dimidium anni, Di-
 gesta, Ius Publicum, Feudale, Criminale, Historiam Im-
 perii, uniuersalem, statisticam ut & Collegium practicum
 apud D. D. Professores, GEBÄVER, SCHMAVSS,
 KOEHLER, BOEHMER, MEISTER, PÜTTER &
 ACHENWALL absolui, nec non Praxin Cameralem apud
 D. D. Consiliarios & Procuratores LOSKANT & de
 BRANDT per unum annum Wetzlariae frequentauit.

Alterum

VIRVM PRAENOBILISSIMVM
 GEORGIVM IGNATIVM MANSVETVM RÜDING
 WETZLARIENSEM

ita de se exponentem audiuimus:

Parentem optimum FRIDERICVM WILHELMVM
 RÜDING, supremi Camerae Imperialis Iudicij Cancella-
 riae Directorem, colo, matrem vero habui suauissimam
 ANNAM MARIAM natam nobilem de PÜTZ, filiam
 quondam Assessoris de PÜTZ; annum modo gero viges-
 mum

rum quartum; studia inferiora colui apud Patres S. I.
Wetzlariae & Moguntiae; absoluto studio philosophico
per biennium Wetzlariae Iurisprudentiae, quam eo
tempore tradidit ibi certus quidam iurisconsultus
TRAVTMANN, incubui, dein studium iuridicum
absolui Heriboli in Franconia; in qua uniuersitate per
triennum commoratus sum; elapo hoc triennio Wetzla-
riam reuersus, per uniuersitatem praxi camerali apud illu-
strem ac consultissimum Dnum PHILIPPVM IACOBVM
RASOR, iuriis utriusque Doctorem, supremi Cameræ Im-
perialis Iudicij aduocatum & procuratorem, operam na-
uauit, quo elapo examen iussu Eminentissimi Electoris
Moguntini, Domini mei perquam gratiosissimi, sub per-
illustribus & Excellentissimis Dnis a KELLER & ab
HORIX, Eminentissimi Electoris Moguntini consiliariis
intimis, subii, & sic rite tentatus ao. 1769. munus Se-
cretarii supremi Cameræ Imperialis Iudicij ab Eminen-
tissimo Electore Moguntino obtinui, cui adhucdum
praesum.

Non tantum textus ex vtroque iure sibi proposi-
tos, L. vn. C. vt quae def. aduoc. part. iudex suppl. &
c. 26. X. de test. & attestat., insigni eruditio[n]is copia e-
laborauit & magnam laudem tulit in examine rigoroso
Vir Praenobilissimus, sed &, praemissa eleganti commen-
tatiuncula de Austrægijs, ad d. II. April. Theses ex omnigeno
iure sub Praesidio GENEROSISSIMI DOMINI CANDI-
DATI de SCHMITZ tanta alacritate ingenique virtute
publi-

publice defendit, ut cum peregregiae eruditionis
Domino Praefide pariter suffragia Ordinis nostri totius-
que Senatus Academici unanimia tulerit, petitam sum-
morum in iure honorum Licentiam adipiscendi. Quam
hesterno die Ipsiſ sollempni actu collatam dignitatem pu-
blice nunc signifco & PERILLVSTRI AC MAGNIFICO
DOMINO PROCANCELLARIO, ILLVSTRISSIMO CO-
MITI, PROFESSORIBVS AC PROCRIBVS REI PV-
BLICAE TVM LITTERARIAE TVM CIVILIS OMNIVM
ORDINVM CELEBERRIMIS, HOSPITIBVS INPRIMIS
ATQVE CIVIBVS ACADEMIAE NOSTRAE GENERO-
SISSIMIS AC PRAENOBILISSLIMIS pro praesentia,
qua actum disputatorium splendidiorem reddere be-
nigne voluerunt, gratias ago habeoque maximas. P. P.
in Academia Ludouiciana ad d. III. April. CICICCLXXIII.

Sub sigillo Facultatis iuridicae.

Gel'fen, Diss., 1773

VD 18

24.

1773, 36 4

ACADEMIAE LUDOVICIANAE RECTOR

ET

ORDINIS IVRIDICI DECANVS

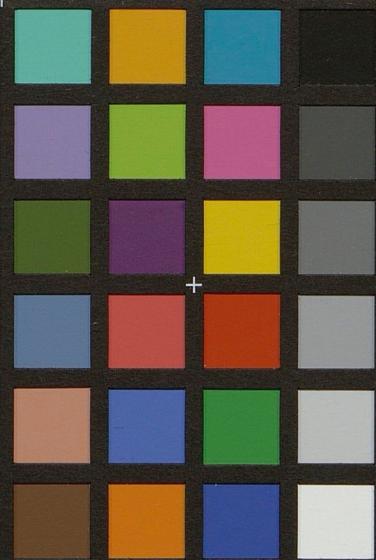
CHRISTIANVS HARTMANNVS

SAMVEL GATZERT D.

CANDIDATORVM DIGNISSIMORVM

x-rite

colorchecker CLASSIC

LLVSTR'S
DE SCHMITZ

T IVDICII AVLICI
S ASSESSORIS

SIMI
ETI RÜDING
RETARI
GVRALIA
VS

INTEGRVM
CLARATORIO
IVDICIS

I, acad. typogr.
XXX.

KONTRIEP
UNIVERS.
ZYHALIE

ZYHALIE